

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII.

Ч. 55. Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 9-го березня 1939.

No. 55. Jersey City, N. J., Thursday, March 9, 1939.

VOL. XLVII.

ТРИ ЦЕНТИ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТИ НА ГРАНИЦЮ З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свобода”: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

“КАРПАТОРУССКЕ” ЗЫГО-ВІСЬКО В ПІТСБУРГУ

Моральна гниль кацапсько-большевицького табору.

ПІТСБУРГ. — Минулого понеділка відбувся в галі УМСА в ПІТСБУРГУ так званий „карпатурський конгрес”, на який явилась порстка комуністів, на чолі з редактором комуністичної газети „Лемко”, Вислоцьким, та його помічником Лагойдою; а також горстка москвофільських священників та їх прихильників, з о. Стефаном Варзалем на чолі. Отся мішанина зібралась на те, щоб протестувати проти Карпатської України і таврувати її теперішній уряд. Та як тільки прийшло до дискусії ціла моральна гниль цього табору виплила наверх. Приявні почали гостро критикувати предсідника Карпатурського Союзу Івана Пюппа, що також знайшовся в тім товаристві, а навіть був обраний предсідателем „конгресу”. Також гостро накидалися на привагого головного секретаря цього Союзу д-ра Геровського. Оба мусіли опустити конгрес, а навіть мали голосно заявити, що „на зборах разом з комуністичною бандою вони не можуть оставатись”. За ними вийшла одна третина приявних.

Большевики хвилево заволоділи тим збіговиськом. Та коли прийшло до голосувань над резолюціями то большевики зазнали болючого удару. Бо, тавруючи фашизм і нацизм, приявні вставили до резолюції й натаврування комунізму. Приявні комуністи голосно протестували, але резолюція перейшла. Не помогло навіть і те, що москвофільський священник о. Стефан Варзал, мав заявити з трибуни таке: „Большевики в Росії добре зробили, що розстріляли декількох єпископів; їх треба було розстріляти” Приявні „руські” священники не заперечили цієї заяви о. Варзала і не натаврували, даючи тим чиявній доказ, що в поборюванні українства і в обороні москвофільства вони злучаються навіть з безбожницьким большевицьким рухом.

ПЕРЕГОВОРІ ДВОХ РОБІТНИЧИХ ФРАКЦІЙ.

ВАШІНГТОН. — Заходами президента Рузвельта представники Американської Федерації Праці і Конгресу Промислової Організації зійшлися разом, щоб виготовити спільну основу для злуки. Точка, на основі якої вони малиб розвести дискусії і дійти до згоди, подав їм таки сам Рузвельт. Між ними є такі: обі фракції назвались назвою „Американський Конгрес Праці”; оба президенти фракцій, Вільям Грін і Джан Луїс, не малиб в новій організації ніяких урядів; Грін мав би дістати за свою працю повну доживотну платню. Проте Американська Федерація Праці відкинула ті пропозиції, хоч переговори не перервала.

СЕНАТОР ВІЯСНЮЄ АМЕРИКАНСЬКУ ПОЛІТИКУ.

ВАШІНГТОН. — Сенатор Барклі на зібранню сенату сказав, що загранична політика уряду заключається не лиш у тому, щоб вдержати спокій в західній півкулі, але також, щоб причинитись до вдержання спокою в Європі і по цілім світі. Далі він висказував думку, що закон, який зобов'язує Америку до неутральности, не є добрий і його треба змінити.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ НЕВТРАЛЬНОСТЕВОГО ЗАКОНУ.

ВАШІНГТОН. — Президент Рузвельт на пресовій конференції сказав газетерам, що закон зобов'язуючий американський уряд до задержання неутральности в світових конфліктах, не є добрий. Він причинюється до викликування світових конфліктів, а не до злагіднювання їх.

СТАЛЕВА ІНДУСТРІЯ — ЗАГРОЗА КАПІТАЛІЗМУ.

ВАШІНГТОН. — Хоч сталеві індустрія знаходиться в руках грубих капіталістів, то проте методи тої індустрії ведуть до повалення капіталістичної системи і до соціалізації — говорили представники федеральної торговельної комісії. А загроза полягає в тому, що сталеві промисли змонопользувались до тої міри, що виникли цінами; а також, що найголовніше, вбиває всяку приватну ініціативу і конкуренцію. Коли так далі піде, до держава буде мусіла цей промисл соціалізувати, говорили представники комісії.

ЦЕНЗУРА НА АКТОРІВ.

НЮ ЙОРК. — Головна Рада Федерації Американських Акторів порішила, що її члени, яких є 10,000, не повинні в часі своїх виступів на сцені робити собі жартів з „Доблю Гі Ей”. Члени Ради говорили, що ті жартів є неоправдані, вони вдаряють в добрі почини уряду, а навіть вдаряють і в ті театральні проекти, що їх фінансує „Доблю Гі Ей”.

ІВАН ФРАНКО.

В РОКОВИНІ СМЕРТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Покалі Тобі, народніх нужд співаче,
Від мільонів, для котрих Ти жив,
Від України, що ще й нині плаче
В тім самім горю, як Ти і лишив!

Покалі могили Твої, що руйнує
Ненависть дика й гаупота сліпа!
Дарма! До неї, хоч най злість люте,
Не заросте народня тропа.

Вони бояться, що Ти ще не згинув,
Що в тій могилі не поляг, не зліг,
Що в слушний час повернеш в Україну,
Ще раз і збудиш промом своїх слів.

Вони бояться, чи та кривля з глини
Нояк не криє, списів, хоругов,
Старої слави й сили України,
Котра от-от воскресне, встане знов.

Вони бояться, що як хрест підгнали,
Знак многолітніх наших кривд і мук,
Відновиться верх Твоєї могили,
То Україні спадуть пута з рук.

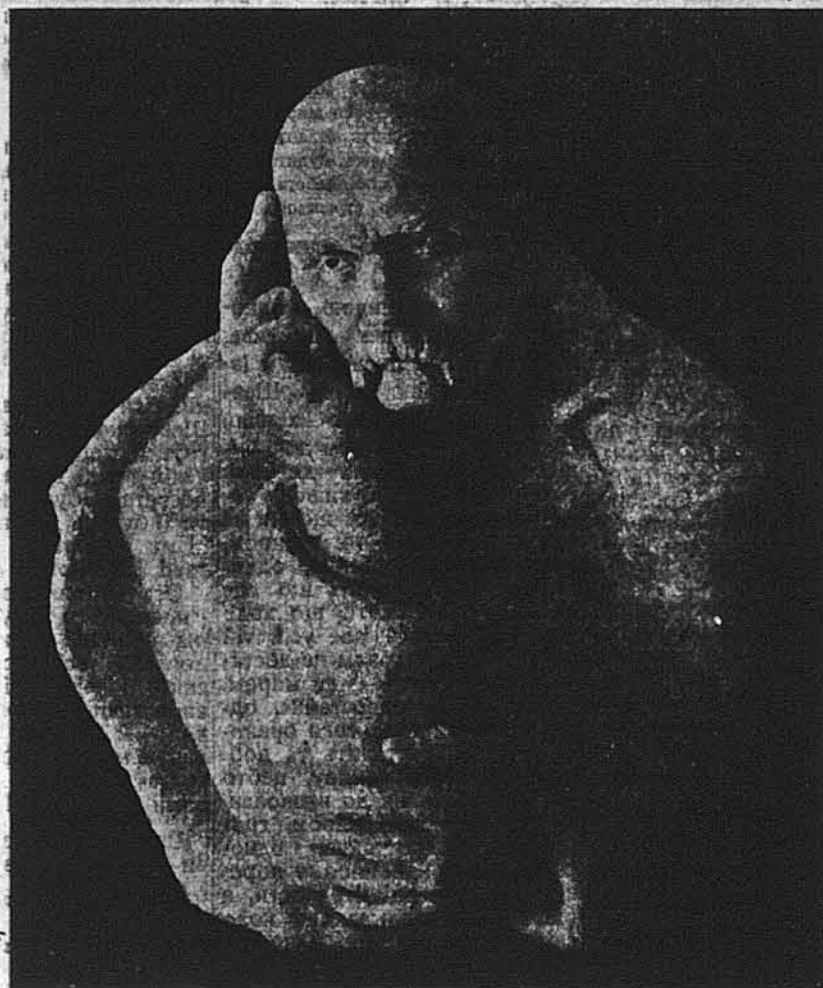
От і збиткуються на Твоім гробі,
Що вкрив Ти від гадючого жала,
І радіб навіть споминку о Тобі
Із серць народніх вирвати до тла.

І мову, на котрій співав і плакав
І кляв Ти кривду й віщував любов,
Вони цькують, мов оленя собака,
Доношників і брехунів юрбов.

Хто ана тиранів злість і гнів всеможні!
От може десь підписує указ:
Кістки Твої, як „неблагонатьожні”
„Препровадить” в Сибір чи на Кавказ.

Та ні, дармі укази і доноси,
Що пригнетуть, не вбють Твої слова!
Злід гнету їх сильнішою, ніж досі,
Повстане правда, вічна і жива!

Небавом проясниться світ над нами!
Щасливі волні ми зо всіх сторін
Снятої України, громадами
Підем к могили Твоїй на покалі.

ДЕ В СЕРЦЯХ ДЛЯ ВІТЧИНИ НЕМАЄ ЛЮБОВІ,
КАЛІКИ ВБОГІ ТАМ — НЕ ЛЮДИ,
НІКЧЕМНІ У СВОХ ДІЛАХ,
І СЛАВА І ПО ШОРОЖНЯ БУДЕ.

Т. ШЕВЧЕНКО.

Жить не хочеться на світі,
А сам мушу жити!

Мушу, мушу, а для чого?
Щоб не губить душу?...
Не варт вона того жалю!
Ось для чого мушу
Жить на світі, водочити
В неволі кайдани:
Може, ще я подивлюся
На мою Україну...
Може, ще я поділюся
Словами-сльозами
З дібровами зеленими,
З темними лугами;
Бо немає в мене роду
На всій Україні,
Та все-таки не ті люди,
Що на цій чужині.
Гуляв би я по-над Дніпром
По веселих селах,
Та співав би свої думи
Тихі, невеселі.
Дай дожити, подивитись.
О, Боже мій милий,
На лани ті зелені
І ті могили!
А не даси, то донеси
На мою країну
Мої сльози; бо я, Боже, —
Я за неї гину!

Тарас Шевченко.

Боже мій, з тобою,
Мій краю прекрасний, розкошний, багатий!
Хто тебе не нищив? Як-би розказать
Про якого-небудь одного магната
Історію-правду, то перелякать
Саме-б пекло можна! А Данта старого
Полупанком нашим можна-б здивувать.
І все-то лихо, все, кажуть, од Бога!
Чи вжеж йому любо людей мордувать?
А за-що сердешну мою Україну?
Що вона зробила? За-що вона гине?
За що її діти в кайданах мовчать?!

Тарас Шевченко.

Не дай спати ходячому,
Серцем замірати,
І гнилою колодою
По світу валятися;

А дай жити, серцем жити
І людей любити,
А коли ні, — то проклинать
І світ запалити!

Страшно впасти у кайдани,
Умірати в неволі,
А ще гірше — спати, спати,
І спати на волі,

І заснути на вік-віки,
І сліду не кинути
Ніякого:
Чи жив, чи загинув...

Тарас Шевченко.

МАСОВІ АРЕШТИ В ГАЛИЧИНІ ТА ВОЛИНІ

ВАРШАВА. — Зі звітномлені польської преси виходить, що польська влада перевела в останнім часі масові арешти серед української молоді. Вона заповідає нові сензаційні процеси за державну зраду, якої молодь мала допуститись тим, що вербувала хлопців до Карпатської Січі.

ГЕНЕРАЛ ПРХАЛА „УРЯДУЄ”

ПРАГА. — Кореспондент часопису „Ди Нью Йорк Таймс” подає з Праги, що зміни в міністерським кабінеті Карпатської України довели до цього, що треба було вжити війська, поліції й тенків, якими обсаджено вулиці Хусту, столиці Карпатської України.

Підкреслює чеський патріотизм генерала.

Кореспондент подає далі, що ген. Прхала є людиною сильного характеру і чеським патріотом. Тепер уже він має у своїх руках авторитетну владу і намагається скінчити зі „зрадницькою діяльністю” і вдержати цілість Чехо-Словаччини. Для тої цілі він скликав командантів поліції й жандармерії з цілого краю і видав їм потрібні прикази.

Взявся до Карпатської Січі.

Повідомлено zarazом і команданта Карпатської Січі, що Січ мусить позбутись усіх „радикальних і терористичних елементів”. Разом з тим повідомленням окружено кіш Карпатської Січі тенками та переведено там арешти. Як причину подано те, що минулої неділі хтось викрав з військових бараків два машинові кріси і 120 крісів.

Прага дала гроші.

Ген. Прхала одержав по тім усім гроші з Праги, потрібні на виплату лісним державним урядовцям. Також заявив, що він хоче довести фінанси К. У. до порядку і то в якнайкоротшому часі.

Покищо „респектує”.

Ген. Прхала мав ще сказати чеським урядовцям в К. У., щоб стояли оподаль політики, а в українській справі заявив, що „респектуватиме політичні тенденції теперішнього уряду Карпатської України”.

ПРАГА І ВАРШАВА — В ПРИЯЗНІ.

ВАРШАВА. — Ведуться дуже важні переговори між Прагою і Варшавою, щоб зліквідувати цілковито непорозуміння і тертя. Польща перестала видалявати чехів з Тешина. Заключається польсько-чеський торговельний договір. Все те сталося завдяки тому, що Прага усунула Юліяна Ревая з міністра Карпатської України, бо його вважали в Польщі за того, що приготував відірвання українських земель від Польщі.

ЩЕ НЕМА УСТАЛЕНИХ ГРАНИЦЬ.

БУДАПЕШТ. — Вирівняно границі між Мадярщиною і Словаччиною. Вісім сіл поверне назад до Словаччини, а 20 піді до Мадярщини. Тепер приходиться на остаточне вирівнювання границі між Мадярщиною і Карпатською Україною.

НАТИСК НА СЛОВАЧЧИНУ.

ПРАГА. — Центральна чеська влада дала до пізнання Словаччині, що вона дістане гроші і позичку, але тоді, коли себе зв'яже з Прагою і не буде толерувати у себе руху, що є за цілковиту незалежність Словаччини. Словачський уряд рішив вислати до Праги прем'єра Тісу, заступника прем'єра Сидора і П. Теплянського для дальших переговорів.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА РЕАГУЄ.

БЕРЛІН. — Німецька преса повна коментарів про останні події в Карпатській Україні. Особливо обурена постанком Праги супроти міністра Юліяна Ревая.

ПРАГА ПРО РЕВАЯ.

ПРАГА. — В урядових кругах інформують, що Юліяна Ревая усунуено з кабінету міністрів К. У. тому, що він разом зо словаками пробував зірвати з центрального празьким урядом.

МОСКАЛИ І „КАРПАТОРОССИ” ЗРАДІЛИ.

ПРАГА. — Удар Праги, звернений проти Карпатської України, зродив у московської імміграції, як і в „карпаторосів”, надії, що готова їм усміхнутись доля, а з нею і „ласки” з боку центрального уряду.

МАДЯРИ І „КАРПАТОРОССИ”.

БУКАРЕШТ. — Мадярські й „карпаторосські” та московські студенти влаштували „демонстрацію” і „віче”, підчас яких домагались спільної польсько-мадярської границі.

„ДОЛІВ З АНГЛІЄЮ”.

ВАРШАВА. — Такі написи виділи на табличках, що їх носили жиди перед варшавським британським консульством.

МІЖ ЧЕРВОНИМИ.

МАДРИД. — Комуністи ведуть братовбивчу війну зі своїми соціалістичними і анархістичними сторонниками, що під проводом ген. Міахи хотіли добитись „чесного замирення” з ген. Франком.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подписное число три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На шість місяців	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число в п'ятницю (з англійською частотою):		Friday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На шість місяців	\$1.25	Six months	\$1.25
На три місяці	\$0.75	Three months	\$0.75
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На шість місяців	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Степан Смоль Стоцький.*)

В ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ

Наближаються столітні роковини, як із уст пророка-генія Тараса Шевченка нещодавно Дніпро широкий полились нечувані досі слова найщирішої любові до України, що в серце падали глибоко і ніби тим вогнем пекли холодні душі земляків.

Ось вже за плечима столітні роковини його Заповіту, який став нам немов гимном народним і при кожній нагоді не сходить нам з уст.

А ми все ще не можемо поміняти й його, в семі вольній новий... А Україна все ще, обдірана сиротою понад Дніпро плаче, тяжко, важко сиротини... Колиж виконаємо ми наші той заповіт? Коли порвемо кайдани, коли вражимо злою кров'ю волю окропимо? Невже і ми, як його сучасники, будемо що року його тільки "вітати, гратися, хвалити", будемо "божитися та клястися, брататися, сестритися з ним", будемо ним тільки чванитися? Будемо чванитися, що земля наша велика й багата, що нас 40 або й більше мільйонів? Чи не чуємо, що з могили лунають слова поета:

Чого ж ви чванитеся, — ви
Сини серцяшній України?
Що добре ходите в армі,
Ще ладче ніж батьки ходили?
Не чваніться!

Бо це нам скрізь тільки вадити. Ніхто в світі того не може розуміти, щоб над сорокоміліоновою нацією, над дітьми козацькими, моголище й тепер панувати погані.

Чому ж це так? Що сказав би наш геній, колиб же жив тепер між нами? Чи не взялось би наново його слово пламенем проти катів усіх тих, що помагають на Україні катам панувати? Чи не заборонили б його наново нові кати на це страшні муки, ніж він їх витерпів? Чи не мовчав би на це брід, та чи не сказав би: "може так і треба"? Чи не сором нам?

Страшно про це все думати, що й тепер на Україні діється, — тепер, коли він, навіч стоїмо перед столітніми роковинами появи Кобзаря. Як же ми їх будемо святкувати? На волі, чи все ще в неволі?

В повній свідомості нашої відповідальності за це ми, що поминемо сьогодні нашого великого кобзаря, що перейнялися наскрізь його безсмертним духом, повинні зробити геть усе, щоб добути України волю, щоб на Україні запанувала правда.

Але коли кожний з нас робитиме це на власну руч, то знов невидіє з того нічого. Не в холодний яр, що до його, і стежки малі не осталося, а до самого батька Тараса сходились всі на пораду, що нам діяти з новими панами. Він сказав нам усе як найкраще, бо він усе те тільки як

Хиренну волю, треба миром
Громадою обух ставити,
Тай заходиться вже будити.
А то проспить собі неволя
До суду божого страшного.

Треба одностайне, односердне стати.

Миром, громадою, одностайне, односердне — це живе, могутнє гасло посилає нам із гробу велика душа Шевченка і в теперішню хвилину. Ніхто не показав нам досі іншого, ліпшого шляху до волі. І спробі наші добути волю саме тому не вдалося, що ми не заходилися коло того миром, громадою, одностайне, односердне. Були гуртки, що це робили, були партії, що коло того заходилися, але усієї тієї роботи, усім заходам не достало саме того — не миром, громадою, одностайне, односердне вони до того бралися. Все обух ставили та добре вигострили сокиру, щоб усі приготування до визволення треба робити миром, громадою, одностайне, односердне — в найліпшому порозумінню, в згоді й єдності, а це тим більше заходи коло самого визволення. Оце те "велике слово", якого не тільки сучасники поета, але й ми досі не вгадали, через що й досі тяжко караємося в неволі.

Отже мета й спосіб її досягнення на нашим національним генієм так докладно визначені, що про це сперечатися не можна.

Найглибше, передумав, але і ніколи не відірвався від своїх думок, хоч витерпів за них страшні муки.

Перш усього треба нам усім добре знати, що Тарас Шевченко ясно і твердо стоїть на тому, що "церков-домовина, де Богдан молився, щоб Москва добром і лихом з козаком ділилася, розвалитися, а з під неї встане Україна, і розвіє тьму неволі, світ правди засвітить, і помолиться на волі невольничі діти". Треба нам знати, що злука України з Московщиною мусить розвалитися, щоб Україна дісталася на волю. У Шевченка ніхто ніде не знайде ні одного слова яких-небудь федеративних, чи союзних міркувань. Навпаки. Він всяку злуку України з Московщиною уважав найбільшим нещастям України, джерелом її фізичного і морального занепаду, уважав карою Божою, як це виразно виходить із слів:

Україно,
Мій любий краю неповинний!
За що тебе Господь кара,
Карає тяжко? — За Богдана,
Та скаженого Петра,
Та за панів отих поганих
До краю нищить...

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Він відкидає всяке спільне "отечество", знає тільки ненавню Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того веде однією дорогою: Усім синам України —

Не повинно бути найменшої суперечки і про державний устрій України. Тарас Шевченко і про це тяжко роздумував нераз висловився так, що всі ми повинні його думку прийняти. І так в поемі Юродивий каже:

Коли
Ми діждемося Вашингтона
З новим і праведним законом?
А діждемося такі колись!

Коротко і ясніше годі висловити ідеалу державного ладу для України. Вашингтон визволив Північну Америку з залежності від Англії, завіз у визвольній землі республіканський лад з новим і правдивим законом, він став першим президентом Злучених Держав Америки. Такого Вашингтона хоче Шевченко діждатися і в Україні, хоче діждатися для України нового і праведного закону. І він твердо вірить, що ми того таки колись діждемося.

Тим дана форма державного ладу для України: Республіка з новим і праведним законом, а на чолі республіки — президент, котрий по історичній традиції українській повинен називатися гетьманом.

"Спи, гетьмане, поки встане правда на сім світі!" — каже поет в поемі Чигирин. З визволенням України, з новим і праведним законом встане правда на світі, а тоді і гетьман як символ волі й правди на Україні повинен знов стати на її чолі, щоб додати "за честь, славу, за братерство, за волю країни".

Воля і правда — справедливості повинні лягти в основу нового і праведного ладу, в Україні. Це, а крім того і братерство — це етичні підвалини цього ладу, на яких безперечно зможуть найкраще розвиватися усі фізичні, духові, економічні, культурні та моральні сили України. На ґрунті волі правди зявилися би й апостоли правди й науки, яких так дуже бажав бачити Шевченко в Україні. На тім ґрунті, на так етично, оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син і буде мати і будуть люди на землі! "і ми помолимося Богу і небогаті й невологі".

Ось чудовий образ нового і праведного ладу: Мати Україна як рідна мати турбується, доглядає всіх своїх діток... сини, її квітки, її добрі діти, виростають, і вона з ними в добрі й розкоші пишеться і панує на широкім світі, бо врага-супостата, більш між ними не буде, усі будуть люди.

В поемі Чернець Шевченкові вже й уявляється, як ота Братерська наша воля
Без холопа і без пана,
Сама собі у जुпані
Розвернулася весела,
Оксантом шляхи стеле
І едаком застала
І нікому не звертає.

А із слів:
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

А, брате,
Таки буду сподіватись,
Таки буду виглядати,
Жалю серцю завдавати! —

виходить ясно, як дуже Шевченко бажав собі такого ладу в Україні.

Тут в зарисі подані вже також засади розв'язки соціального питання: без холопа і без пана... і невологі й невологі... і буде син і буде мати і будуть люди на землі... між ними всіма братерство. Але найбільшу вагу і дуже часто Шевченко кладе на "веселість", як от "розвернулася весела", "веселі селища в галях і веселенько заспіваєм", "а у селлах у веселих і люди веселі". "Веселі і вольні пишались селами". Йому уявляється такий образ:

Оживуть степи, озера, і не верстові,
А вольні, широкі скрізь шляхи
Святі
Простеляться. І не найдуть шляхів
Тих владик.
А раби тими шляхами без гвалту
І крику
Позіхатимуть докупі раді і веселі
І пустиню опанують веселі села.

Ота веселість кидає світло на загальне вдволення, на ту Божу благодать і в серці і в хаті на основі такого соціального ладу мусили запанувати в Україні. Бо де кругом не правда і неволя, де скрізь не правда, де не глян, скрізь Господа лають, де нежда, голод, де з людей кров як воду точать, де країна полита слізьми кров'ю, — там чути тільки людський плач, а веселості не буде ніколи. Веселість є отже виразником доброго соціального ладу.

Крім того соціальний лад, як на це вже вказано, мусить бути відблиском живої правди — справедливості і найвищих етичних засад любови ближнього, і на них на вольній Україні повинен бути побудований. Етичні категорії це основні категорії усього думання Шевченка. "Ми просто йшли — у нас нема зерна несправди за собою" — міг повним правом сказати про себе Шевченко. І він людей не відризняв на маетковій класі. Матеріалістичний світогляд був йому зовсім чужий. У нього усі є тільки земляки, а між ними дві категорії: люди, цебто правдиві, наскрізь етичні люди, і недоволі, звіри а не люди, з яких він все таки рад і має надію зробити людей.

Ніхто не може заперечити, що отак, а неінакше, це питання у Шевченка поставлене. Сперечатися можна тільки за це, що з зв'язами між людьми, Шевченко розв'язує це питання так: у нього на царів, катів вінчаних, помазаних, і інших великих звірів Пилатів є кати, їх "люди тихі, без всякого лихого лиха до катів поведуть". Він молиться:

Царів, кровавих шинкарів,
У пута куті окуй,
В склепі глибокі не муруй!

Та їх в Україні вже не буде.
А не стане ідола стятого, не стане кумира, то не стане і стане "отечества" чужого.

Лишаються ще зіврі між людьми. Ті мусять "суду людського у людей просити". Але Шевченко сам в своїй безмежній любові до людей готов і їх до свого серця пригорнути. І тому він молиться:

Злопочинаючих спни,
У пута куті не куй,
В склепі глибокі не муруй!

Вийшовши в ліс, Кудеяр побачив подальше два ліні і вказавши на них, сказав:

— Ось там сядем, Насте, і побалакаємо.

Жінка мовчки послухала. Присіла. Дитина, що зачала дрожати від зими, якось сумно не дивилася і кривилася мов на плач.

— Насте, — сказав Кудеяр — ти ні в чім не винувата, ти була в неволі... Тепер все минуло, я тебе приймаю за таку жінку, яку взяв від покійного, царство йому небесне, Якова Тишенка. Але цей бисурманський виродок опоганив твою утробу; я не можу назвати його дитиною, не можу його любити... Сама подумай, чи це можливе? Цього чоловік не витримає! Ти, мати, то тобі його й жалю! О так, Насте, то тобі його жалю, а мені жалю тебе й нічого робити. Вибирай тепер що хочеш; хто тобі миліший, кого тобі більше жалю? Мене, чи твого сина,

Він вірить в їх поправу, він надіється і від перемоги правдивої релігійності між людьми, від перемоги етичних засад звірських інстинктів. Бо коли не стане ідоли, яких "скверними руками люди собі створили", коли не стане царів, на яких лукаві люди, "що їх безсесті і зрада і кривдише огнем, кровавим, пламенним мечем нарізали на людських душах", покладають свою надію, "що цар їх Бог; цар надія і нагода; і огріє вдову і сирот"; коли не стане "творців зла, правди гонителів жестоких", тоді на твердій, незмінній основі християнської етики, "права оживе, натхне, накліче, нажене... і слово нове між людьми і знайдеться голосний відгомін в людській душі. І, минають, — уже потрохи і минають діз беззаконія і зла". Релігійність дасть життя людському і людським вчинкам нову найвищу форму, новий, найглибший зміст.

Неначе срібло куте, біте,
І семикраті переліте
Огнем в горнілі, словеса
Твої, о Господи, такі;
— Розкинь же їх, Твої святі,
По всій землі.
Ми віруем Твоїй силі і слову
живому:
Встане правда, встане воля, і
Тобі одному
Поклоняться всі язики во віки
і віки.

Це не "великих слів велика сила в чужого поля", на які у нас звичайно такі ласі. Це слова, це нефальшовані думи, це світогляд українського національного генія Тараса Шевченка, це та мудрість своя, що випливає у нього із синтезу історичної народної традиції, народного теперішнього життя, із найглибших міркувань про найвищі цілі і зміст життя, із соборної душі української, туги і думи якої Шевченко умів найвище — як ніхто інший — відчувати і своїм огненным словом благовістити; це той розум, який сів в нас убогий ниві в надії на веселі жива. І ця велика спадщина по нашому батькові Тарасові несе сміє змарнуватися. Ніхто не повинен ми допустити до того, щоб до нас відносилася його слова, що і ми, "славних правдивих великих правнуки погані". Миром, громадою, одностайне, односердне заходиться виконати заповіт Тараса. А щоб заходи наші не були знов марні, щоб ми в боротьбі за волю України одні одних не поборовавали, а сперечаючися з собою, завжди були людьми братами, то молилися і ми щиро, як молився Тарас:

А всім нам вкупі на землі
Єдиномишлі подай
І братолобію пошлі!

Тоді певно і скоро встане правда, встане воля в Україні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо важні справи до погодження. Довгоочікувані члени напам'ятаються прихилити на збори й вивірити свої вкладки, щоб секретар не ходив по хатах за гримами. — Юрій Баш, пр. Микола Стран, фін. секр.-кас.; Писиф Керик, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 251., відбулися дня 12. березня, зараз по Св. Божий, в парохіальній школі. Просіться всіх членів прибути на ці збори, бо маємо

НАБІЖУЧІ ТЕМИ

НЕ ЛИШЕ ПОЕТ.

Ми знаємо Тараса Шевченка як поета й забуваємо про його значіння на інших ділянках людського духа.

Кость Широцький, один з визначних українських критиків, писав колись про Шевченка, що він відродив на російському ґрунті офорт, себто одну з галузей гравєрства (гравєрство займається вирізуванням рисунків на дереві, металі й камені, офорт на міді або сталі).

І не був він так лише любителем цієї штуки. Ще й досі існують про це документи, а між ними ухвала ради Академії Штук у Петербурзі про надання Шевченкові звання академіка по гравіруванню.

Не менше визначним був він майярем.

ДВІ ТЕЧІ.

У своїм майярстві й гравєрстві Шевченко займав виразне становище в боротьбі між двома напрямками в цих штуках того часу в Росії.

Один з тих напрямків, що в той час боролися за собою, панував тоді в Академії, він стояв за сліпе й неперушчє наслідування великих мистців штуки; другий стояв за спостереження життя й віддавання його в штуці. Шевченко стояв за другий напрям, хоча на чолі першого стояв його любий учитель, звисний майяр Брюлов, що багато причинився до визволення Шевченка з кріпацтва.

ГІРШИЙ ПОГАНІНА.

Ми можемо забувати на Шевченка-майяра, але московський цар на це не забув, коли заслав його в карний баталіон. Цар виразно заборонив Шевченкові не лише писати, але й малювати.

Писав про це самий Шевченко в своїм „Журналі“:

„Август-поганин, заслани Назона до диких готів, не заборонив йому писати й малювати. А християнин М. (себто цар Микола І.) заборонив мені й те, й друге. Обидва кати. Але один із них — кат-християнин... Флорентійська республіка — півдика, ... а про те, повелась за своїм непокірним громадянином Дантом Аліг'єрі, як матеріальна християнка...“

Назон, це римський поет Публій Овідій Назо, що його римський цисар Август заслав був з Риму на Чорне море (в 8. році по Рождестві Христа), а Данте це італійський поет, що його за політику прогнала була за своїх границь республіка Флоренція (він й помер на заслання в 1321 р.)

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ МАЛЯР?

У листі до графа Олексія Орлова під датою 10. січня 1850 року Шевченко, просячи його вставитися за нього перед царем, писав: „Прошу одної великої милости — дозволу рисувати. Я в житті моїм не рисовав нічого злочинного...“

Так писав про свою артистичну діяльність Шевченко, стараючись дозволу рисувати й малювати.

Та чи справді його рисунки й малювання були такі „невинні“, як він пише (можливо, в зовсім добрій волі)?

До нас переоховалися рисунки Шевченка, яких зовсім не можна прийняти за доказ, що він у своїх рисунках й малюнках не робив нічого „ворогобного“. Одним з перших його рисунків починив була група рисунків, що, як уже видно з наголовку „Мальовничка Україна“, мали на цілі звеличати красу України. Колиж цього не можна вважати революційним, то таким певно представився рисунок Тараса Шевченка, що зображає жорстоку жовнірську кару, в котрій салдат біг поміж двома рядами буючих його салдатів.

Правні основи

ЧЕХО-СЛОВАКО-УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

Д-р І. Гавелка, чеський міністер та доцент університету, виголосив у празьких клібі „Садашніца“ відчит про практичні наслідки нового конституційного ладу в чехо-словако-українській федерації.

Схарактеризувавши державні проблеми першої чехословацької республіки, яка була централістична, міністер д-р Гавелка навів елементи, які лягли в основу законодавства федерації. Утворилися два нові організми: Словацьчина та Карпатська Україна, як самостійні територіальні одиниці, і через те витворився факт існування самоуправних територій з власною владою та власними законодавчими органами — соймами. Однак цей стан заіснував тільки на нечеських землях, бо етнографічні чеські землі не мають свого окремого сойму. Такий дивовижний стан міг утворитися тому, що почин до перебудови Чехословащини на федерацію трьох народів вийшов не з Праги, тільки зі Словащини та з Карпатської України. Спільне представництво федерації, при зменшенні числі членів, є одночасно однією парламентарною репрезентацією чеських земель. Однак не треба думати, що спільний для цілої федерації празький парламент є без усякого впливу на становище адміністрації, що діють на чеських землях. Контролю над тією адміністрацією виконує окрема комісія спільного парламенту.

Зовсім інакше мають справу у Словащині та в Карпатській Україні. Наприклад, словацький уряд іменує президент держави, але на пропозицію словацького сойму. Те саме відноситься до карпатської української уряду. Правда, багато справ полишено до компетенції президента держави: він може змінити навіть законні приписи, що давніше було протиконституційне. Однак ці президентські зарядження мусять бути прийняті й

потверджені пізніше соймом. Від особистої поваги президента федерації багато залежить, чи його зарядження не стрінуться з опором територіальних соймів та їхніх урядів. Влада теж може оголошувати закони, але за згодою представників республіки. Дуже важливою постановою: словацька та карпато-українська конституція не може бути змінена без згоди сойму дотичних земель, зате у Чехії це може статись без парламенту. У Словащині та в Карпатській Україні президент держави обмежений у праві іменування тим, що може це зробити тільки на пропозицію президента крайового сойму. Таксам він обмежений супроти законів словацького та карпато-українського сойму. Та поруч цього президент республіки є одиноким чинником у державі, який має вплив на законодавчі тіла федеративних республік.

Закони про громадянські права залишено з попередньої республіки без порушення їх. Президент федерації має право припинити їх діяння або скорегувати. Внутрішня політична ситуація виглядає так, що на чеських землях є дві партії. Одна з них є одночасно носієм влади. Теперішня ситуація зовсім інша, ніж за влади ген. Сірового. Сьогоднішня влада має опертя у Партії Національної Єдності і стоїть з нею в контакт через президента центральної влади, який водночас є головою партії. Перевага щодо політичного проводу вложена не на партію, а на владу. Це політичне явище є нині характеристичне не тільки для тотальних, але і для багатьох демократичних держав. Сьогодні годі шукати це основної, провідної ідеї, що має двигати вперед федерацію. Сьогодні ідеєю державного проводу у Празі мусять бути вдержати національний характер окремих федеративних республік та поводити їхні змагання для втримання федеративної цілості. — („Діло“).

СІЛЬСЬКА РАДА
Рисунок Тараса Шевченка.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

АМЕРИКАНКИ ПРО НАС.

Радіє серце, коли почуєш признание від чужинців для українського народу, а властиво для української молоді.

Цими днями гостила в Пітсбурзькій Міжнародній Інституті пані Борд, настоятелька Міжнародного Інституту з Нью Йорку. На обіді, котрий уладив в її честь комітет різних відділів Пітсбурзького Інституту, виголосила вона дуже цікавий реферат про діяльність різних народів в Нью Йорку.

Згадуючи про тринадцять народів, які гуртуються в тім Інституті, найкраще висловлювалась вона про українську

молодь. Окреме признание дала пані Маріїці Боднар (Герман). Казала, що від неї нема активнішої, точнішої і більш працюючої дівчини між молоддю інших національностей. Також сказала, що українська молодь є інтелігентна, та що її поведення є дуже гарне. Ще згадала вона гарно про хор української молоді під проводом п. Степана Марусевича, котрий має в тім Інституті свої проби та вправи танків.

Це не було жадне підхлібство зі сторони пані Борд, бо вона навіть не знала, що між зібраними представниками 25 націй є і репрезентантка українка, котрій з гордості мало серце не вискочило з грудей. Відтак наступили різні запити. І на запит одної з при-

ШІКАГО, ІЛЛ.

12. БЕРЕЗНЯ 1939. Р.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

3 НАГОДИ

45-ліття Українського Народного Союзу

відбудеться

ЗАХОДОМ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ У. Н. СОЮЗУ ПРИ СПІВУЧАСТІ ВІДДІЛІВ Ч.:

22, 33, 106, 125, 139, 214, 216, 220, 221, 222, 176, 243, 252, 259, 301, 335, 354, 379, 393, 398, 415, 68, 100, 107 і 346.

УКРАЇНЦІ! Прийдіть звеличати ювілей 45-літньої праці найбільшої української народної заповомогової організації, яку видала із себе українська нація. В цьому ювілейному році прийдіть почути від головних урядників Українського Народного Союзу про Український Народний Союз.

НЕДІЛЯ, 12. БЕРЕЗНЯ

ШОПЕН СКУЛ АВДІТОРІОМ, RICE & WESTERN AVE., CHICAGO, ILL.

2. ГОДИНА ПОПОЛУДНІ.

БЕСІДНИКИ: Микола Мурашко, гол. предс.; Григорій Герман, заст. гол. предс.; Марія Малевич, заст. гол. предс.; Дмитро Галич, гол. рек. секр.; Роман Слободян, гол. фін. секр. Дмитро Капітула, голова контрольного комісії; д-р Лука Мишуга, редактор „Свободи“. КОНЦЕРТОВІ СИЛИ: Олександр Кульбак, Анна Мотлюк, Хор Молодих Українських Націоналістів під проводом п. Юрченка і хор. Ім. Лисенка під проводом п. Атаманця. Дует п. Атаманець і пані Грабіш. Деклямація п. Кукло. — По концерті БЕСКЕТБОЛ ТУРНАМЕНТ молоді У. Н. Союзу в АВГУСТИН ГОЛ на Лефлін і 50-тій.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ У. Н. СОЮЗУ.

сутніх, як відносяться ті національності одні до одних, пані Борд відповіла, що поневолені народи ненавидять ті народи, котрі їх поневолюють. І знову згадала за українців. Казала, що наприклад українці ненавидять поляків. Але, казала вона далі, українці є заінтелігентні, щоб в товаристві інших націй це показувати („They are above such things“).

Також генеральна секретарка пані Кембел, котра колись працювала в Дітроїті, висловлялась про українське дітройтське жіноцтво дуже похвально. Вона навіть показала українську ляльку, котру жінки з Дітроїт їй подарували, і котру вона держить у виставовій шафі в Пітсбурзькій Інституті.

Вона назвала ту ляльку „цвітка“.

Це справді добре для української справи, коли американці бачуть нас в якійсь культурній світлі, та коли так гарно про нас висказуються.

Марія Малевич,
Пітсбург, Па.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Звіт Господарського Комітету.

На зборах Господарського Комітету, покликаного до життя Другим Господарським Кооперативним нарадами у Філядельфії, 26. лютого ц. р. вирішено такі справи:

1) Вибір управи. Головою комітету обрано д-ра В. Галана, заст. голови пані О. Штогрин, секретарем д-ра П. Дубаса, касієром гром. Т. Чемериса. Члени Комітету: д-р Л. Мишуга, В. Лотоцький, В. Кучкуда.

2) Організаційна праця. По дискусії над господарськими звітами Карпатської України члени комітету рішили одно-

голосно, що переводити господарську працю можна найкраще в сучасний мент у формі чартерованої організації, якої цілі булиб подібні до завдань американських торговельних палат (Чимбер оф Комерс). Тому господарський комітет прийняв урядову назву Організаційний Комітет Американсько-Українського Господарського Товариства. Рівночасно комітет рішив звернутись до наших головних організацій з проханням призначити своїх представників до тимчасового організаційного комітету.

3) Члени. Після наміченого статута Господарського Товариства члени будуть розділені на три групи: а) члени основателі; (головні наші організації); б) особи правні (всі інші організації); в) члени дійсні (поодинокі громадяни). Таким чином кожна наша організація і кожна свідомі одиниця матиме змогу взяти активну участь у господарській розбудові Карпатської України та працювати над господарським розвитком нашої імміграції в Америці.

4) Біжучі справи. Доручено управі побороити негайну підготовку для зачартервання організації та вступити в зв'язок з бюрою заграничної торгівлі департаменту торгівлі.

Організаційний Комітет
А.-У. Господарського
Товариства.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

На вулиці.

— Що тобі сталося? Ти щось дуже зажурений і скривлений. Маєш якусь прикрість, якийсь біль?

— Ет, дай спокій, іду від дентиста.

— Вирвав тобі зуб?

— Та де, вирвав двацять доларів...

„ГУСЯЧА ШКІРА“

Під впливом холоду чи наглої прохолоди в зимній воді шкіра людини стає храпава, шорстка, подібна до шкіри обскубаного гуски. Тому й називають таку шкіру „гусачою шкірою“.

Подібне явище бачимо й у звірат, в яких під впливом морозу шкіра „іжить-ся“ і стає пушиста, а під впливом тепла волоски кладуться один на одного і шерсть стає гладка.

Причиною цього явища у людей та звірат є мазовий апарат, що його має кожний волосок на шкірі людини чи звірати. Корінь кожного волоска получений під шкірою з малим гладким мязом. Під впливом холоду цей мяз корчиться і підтягає волос догори. В той спосіб звіря борониться перед втраченою теплотою, бо пушиста шерсть тримає тепло краще, ніж гладка.

Шкіра людини має такі самі мязи. Вони тепер людні непотрібні і є радше залишком з прадавніх часів, коли наші предки були покриті густим волосом, що був для них однією охороною перед холодом. Тепер під впливом холоду ті приволосові мязики корчаться подібно як у звірат. Звичайно не бачимо наїження малого пушку, що покриває цілу шкіру людини, зате виступають виразні малі горбки при підставі кожного волоска, через що і наша шкіра стає подібно до гусачої.

В суді.

— Признається до вини, чи ні?

— Я невинний, прошу ласки суду.

— А ви сиділи вже коли в криміналі?

— Ні, це перший раз приловили мене на крадіжці...

Степан Мусичук.

В 125- ЛІТТЯ УРОДИН ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Довгі віки, як зими так й літа, Татарськими копитами збита, Сумувала, стоїла Україна; Потім з заходу, півночі і сходу, Як слов'яни принесли „свободу“, Осквернили святую рідну.

Обікрали знівечили, збиту, Одіяли у кріпачку сину І за наймичку собі її взяли; А за працю, за хліб, сіль і воду, Готовили їм нагороду, На каторги її заслали.

І терпіла наймичка, небога, Одіяли у кріпачку сину І за наймичку собі її взяли; А за працю, за хліб, сіль і воду, Готовили їм нагороду, На каторги її заслали.

„Дай нам світла денного узріти, Щоб пізнали ми, всі Твої діти, Твою волю і силу і правду; О, зішли нам апостола твого Для України народу одного, Що від Тисин жие до Попради!“

І послухав Бог молитви тої, Благословив наріз у неволі, Як Сина колись з Назарета, З над Дніпра Він писав Назі Месію, В Нім Україні подав Він намір: „Оце муж ваш, його послушайте!“

І рознеслись слова з уст Пророка Геть степами по ситі широкі, Його вчули: Кавказ і Карпати, Його вчули й кати України І засудили кріпачького Сина На Сибірі каратись й кочати.

Ой, тужила земля України, Як слов'яни слов'янського Сина Геть на Сибір в кайдани пінали, Як мов Христа давно на Голгофі, Його били до крові і поту І зачасу в могилу поклали.

І привезли Батька України У каторжний чорний домоніт, І поховали над Дніпром-славуті, І зійшлися старі, малі й діти, Та не плакат зійшлися й молити, Лиш поради в Батька просити.

Хоч кати там день й ніч сторожили, Ціли й вину там черпали сили, Еб Пророчий Дух не умирає, Він нас кличе: „Кайдани порвіте, Катів кровю волю окропите, Борітеся, вам Бог помагає!“

Виростаєте, ідіте в Україну, Любіте святую рідну, Не схиляйте в нас духа живого, Аprostайте і сили гаруйте, Хатам вашим ви помсту готуйте За терпіння й кривди віку всього.

І ростем ми, рік-річно ростемо, І з словами Пророка ідемо, Вже слова ті в нас зброєю стали; Ми ідемо до щастя і долі, До Шевченка оспіваної волі, До України Держави і слави.

І вже з Карпатів, понад Днів і Київ Лютиний вітер степами поївав, Від Дніпра наш, де Тарас родився, Зо в сто двадцять п'ять літній уродився Батька Волі й Держави України, — Ніже прапор наш у Хусті розвісився.

ДИТИНА, ЯКА ПЕРШИЙ РАЗ ІЛА АЖ В 11 РОЦІ ЖИТТЯ.

Малий лондонець Боббі Джордан дістав ще як 11-місячне немовля небезпечну горобу горла, яка спричинила в організмі такі комплікації, що організм не міг нормальним способом приймати ніяких харчів. Щоб дитині урятувати життя лікарі перевели незвичайно важку операцію: і від тієї пори пожива спеціально заінстальованим апаратом переходила відразу до шлунка дитини. Одинадцять літ перебував малий Боббі під постійною лікарською опікою (заможних батьків коштувало воно немало) і щойно недавно лікарі зважилися подати хлопчикові поживу в нормальний спосіб. Проба вдалася і по новій операції апарат до відживи виїняли та хлопчина перший раз у житті поїв зовсім правильно їсти.

ПОСЛИ В ГЕТЬМАНА.
Рисунок Тараса Шевченка.

РОЧЕСТЕР, Н. Я.

ЗАХОДОМ МІСЦЕВОГО ВІДДІЛУ 20. ОДВУ

відбудеться

КОНЦЕРТ

в честь Тараса Шевченка
в суботу, 11. березня (MARCH 11, 1939)

в годині 7. вечором

У ПАРОХІАЛЬНІЙ ГАЛІ, 303 HUDSON AVE.

Вступ 25 центів.

Українці й Українки, прийдіть громадно, щоб
своєю присутністю відзначити пам'ять Великого Співця
про долю України.

ПОЗІР! ЙОНГСТАВН І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

КОМІТЕТ ЗЛУЧЕНИХ ЗАП. ТОВ. УКР. ПОЛІТИЧНИХ КЛУБІВ,
УКР. ПРЕКО-КАТ. ПАРОХІЯ, БРАТСТВА, СЕСТРИЦТВА, ХОРУ БОЯНА
І ОДВУ.

ВЕЛИКЕ СВЯТО-КОНЦЕРТ

В ЧЕШЬ 79-тих РОКОВИН СМЕРТІ НАШОГО ПОЕТА Т. ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 12. березня (MARCH 12, 1939)

В ГАЛІ УКР. НАР. ДОМУ, 525 W. RAYEN AVE., YOUNGSTOWN, O.

Початок точно в 3 год. поп. Вступ вільний.

Вступне слово забере о. Т. Забаво, святошну промову виголосить ре-
дактор "Народного Слова", М. Хандога, гітбург, Па. Будуть і інші місцеві
і позаміські бесідники по українській й англійській. Хор Боян під управою
дир. Ів. Когута бере участь. Різнож будуть декламувати, соли й дуети.
Буде виступати й хор від гр.-кат. церкви Пречистої Діви Марії зі Сві-
тону, під управою дир. Юкста. На прикінці аматори хору Бояна відіграють
маре представлення "ТАРАС У НЕВОЛІ".Просіться українських громадян численно прийти й спільно помя-
нути нашого укр. генія-поета Тараса Шевченка не злим тихим словом.
Через те дамо вступ вільний, щоб всі, як один, взяли участь у тому
Великому Святі.

Зачувний Комітет Української Громади Йонгстауну.

ШКАГО, ІЛЛ.

БЕЗСМЕРТНОЇ СЛАВИ ОПЕРУ

„КАТЕРИНА“

композитор Микола Аркаса, слова Тараса Шевченка

УКР. ХОР ім. М. ЛИСЕНКА під управою п. ДМ. АТАМАНЦЯ

В НЕДІЛЮ, 12. МАРТА (БЕРЕЗНЯ) 1939.

В ЦЕРКОВНІЙ САЛІ ПРИ ОКЛЕЙ І РАЙС УЛ.

Оркестра під проводом лані Г. Кізлер.

Початок 8:00 год. вечором. — Просіться за численну участь.

УВАГА! НОРТГЕМПТОН, ПА., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЗАХОДОМ АМАТОРСЬКОГО ГУРТКА

ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ

відіграється дуже гарне представлення

„АМЕРИКАНКА“

комедія в 3 діях В. Павлушенка

В НЕДІЛЮ, 12. березня (MARCH 12, 1939)

В ГАЛІ УКР. ПРАВ. ЦЕРКВИ, НА НІОПОРТ ЕВНЮ,

в 7. годині ввечір.

Ремісер А. Потіха. Вступ 25 ц., діти 10 ц.

Брати українці й українки! Це представлення відіграється в цій око-
лиці перший раз. Хто хоче насититися до ехочу, а також навчитися, нехай
приходить, а певно не пожадує.

КОМІТЕТ.

МОЛИТОВНИКИ

Віничок (у білій кавчуковій оправі, з образцем по сере-
дині. Малою формату. Для дітей) \$.90

Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) — 1.35

Помилуй нас Боже (в чорній шкіряній оправі) — 1.35

Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) — 1.35

Бог радість моя (сторін 606. В гарній мягкій чорній опр. 2.00

Ангел Хранитель (в білій кавчуковій оправі з образцем
по середині) — 1.70Бог радість моя (сторін 606. В білій кавчуковій оправі
з образцем по середині) — 2.50

“СВОВОДА”

81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ЯК МІ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ

47-мий Відділ ОДВУ в Шкаго, Ілл.

Колідували: Г. Шавалюк, І. М. Ри-
за, Жертували: п-ство П. Крайні
\$5; по \$3: Ю. Куш, П. Діанк, М.
Риза, М. Івашук, Д. Атаманчук, А.
Булга, Н. Брошнівський; по \$2: А.
Галушак, Ст. Любинець, В. Матвій,
С. Ривак, Вол. Квасиня, Іж. Ст.
Журавель, М. Діанко, Н. Савінький,
Д. Паславський, В. Марчук, І. Маш-
ко, І. Гайович, Г. Кушнір, І. Скаль-
ський, А. Миззяк, Гр. Шавалюк, В.
Магомета; по \$1.50: І. Іноста, Т.
Ардаль; по \$1: К. Падяк, П. Бігун, Н.
Кашуль, М. Гут, С. Галак, П. Сиро-
ник, П. Шептак, Т. Лусак, І. Сім-
борський, Т. Шпак, І. Король, Мик.
Ольховий, І. Попик, І. Криль, Р.
Ситар, І. Лашук, І. Пучахер, І.
Кушнік, П. Соладчик, В. Фрншні, В.
Любинець, К. Каминський, М. Дар-
кович, Мик. Савин (сестр), А. На-
кутний, І. Лашкевич, В. Гурнович,
Н. Німчук, А. Маринковський, лані
Лавченко, лані М. Соколовська; по
\$0.50: Козаченко, Г. Шюрик, Рід-
лаш, Ст. Семенов. Разом \$96.

18-тій Відділ МУН в Сінгер, Н. Дж.

Колідували: Кат. Галайда, Ева
Корбан, Зложили: І. Коцан \$2; по
\$1: Фларет, Галайда, І. Спрес, О.
Дукевич, С. Галайда, К. Коселка
1.25, Г. Вітик, С. Вітик, П. Крап-
ко, П. Галич, К. Сенчук, М. Телес,
П. Юрковський, Нестор Мтези, Е.
Яворський, М. Корбан, А. Толвач, Ст.
Корига, Ф. Турко, Ф. Мельник, О.
Сенчук; по \$0.50: лані Палыя, О.
Турковський, І. Станнік, Н. Кудре, л.
Сидак, Я. Куріло, П. Сенчук; Дж.
Бурко 25 ц. Разом \$26.

Каліленд, Огайо.

Холоди колувати члени в пле-
ніні 8-го Відділу ОДВУ та Жіно-
чого ім. О. Басаробової: В. Жук, М.
Ярош, Л. Котівич, І. Хміль, П. Ш-
коцький, Р. Теленко, М. Пелех, Н.
Павлів, І. Попович, П. Труш, М.
Лавута, С. Мітросевич, Т. Попович,
І. Базиль, І. Бурич, М. Когут, І. Кух-
та, Т. Федорчик, Н. Декан, І. Га-
ла, С. Гаваль, М. Пашула, Г. Брыкай-
ла, М. Лесків (з Нью Йорк, Гол.
Орг. ОДВУ), М. Бойко, С. Когут, М.
Шкоцький, С. Пашула, К. Любинець,
М. Тимчина, лані Коско, М. Сенті,
Мик. Сенті, М. Кравчук, М. Ку-
ка, А. Кравчук. По \$5 зложили: М.
Павліна, Р. Павліна, М. Голубець;
по \$3: М. Стецьмак, Т. Бандура, В.
Сенко, О. Кульницька, лані О. Ма-
льський; по \$2: І. Попович, Р. Труш,
С. Мітросевич, Д. Шмалага, О. Фе-
дик, Т. Бобченко, І. П. Попович (ст.),
Л. Парло, А. Кравчинський, І. Віча-
ровський, І. Гіт, І. Лавик, С. Олек-
сін, В. Мураш, М. Зузук, П. Липав,
І. Пашула, І. Юніч, П. Павук, М.
Шко, О. Бало, І. Біліньський, М.
Найківський, В. Кедло, Т. Заричні,
С. Бовий, Ю. Кошівський, С.
Любик, І. Микоша, С. Іванчук, Т.
Чопик, В. Коско, В. Козір, М. Бі-
ла, М. Янчик, П. Мучковський, М.
Пругуляк, І. Хміль, Ю. Коваль, д-р
М. Михайленко, А. Спашк, В. Мох-
нач, П. Головач, Н. Зінків, І. Тре-
так, С. Волянський, Н. Декан, І.
Ріпін, В. Гузаль, С. Ломин, М. Пе-
ріський, М. Николій, М. Карась, О.
Тимек, Ст. Рате Фуд Маркет, Т.
Лозинський, М. Ганко, Д. Король;
по \$1.50: П. Клишка, П. Ларон, Валі
Вур Ко; по \$1: І. Соловий, С. Косик,
Н. Бобченко, Е. Горощко, С. Білак,
М. Крачковський, І. Гаранін, М. Гу-
рак, А. Андрійовський, Г. Конет, І.
Цюмник, С. Мартинюк, І. Квасний,
А. Пасичник, Н. Павлюк, С. Стойко,
Р. Шелеста, О. Лесків, П. Гітний,
М. Сорочик, В. Липин, Т. Гриний,
М. Крипін, М. Яворський, Т. Іваню-
к, С. Бабій, С. Навочиний, А. Па-
влюк, О. Яворський, М. Стрижак, О.
Шалапін, С. Бігановський, І. Галич-
кий, М. Юрдіна, А. Юрдіна, С. Ба-
ляцький, А. Юзья, А. Попів, П.
Яничик, О. Русин, В. Москаль, І.
Пашка, А. Уліцька, І. Лескан, І.
Гой, Е. Сидрик, Д. Марчук, В. Во-
зний, Л. Палівода, В. Женчик, С.
Юнік, Н. Заричні, К. Савчин, П.
Ольчівська, В. Свирчак, І. Санико,
С. Кельо, А. Купчик, М. Бойко, К.
Гаргай, М. Білицька, І. Білицький,
С. Баран, Д. Крайло, В. Гвоздик, В.
Пашка, А. Гевус, П. Заводовський,
І. Мазур, М. Колодій, І. Лукаш, І.
Захарчук, Д. Лесан, В. Чубинський,
Г. Гаврик, І. Зяць, І. Телпін, Т. Фе-
дорчик, І. Колода, Болуванець, І.
Любінський, П. Лесан, І. Добро-
мильський, А. Коберська, Л. Модий,

ВІДГУКИ ЕСПАНСЬКОЇ ВІЙНИ В БЕЛЬГІ.

Як війська ген. Франка добули Барселону, еспанські націоналісти захопили
еспанський конзулат у Брюсселі, столиці Бельгії. Поліція полізла в домівок конзуляту
по драбині й викинула їх.П. Варениця, П. Ворон, В. Кулян, Я.
Гришина, С. Лабак, П. Коцаль, Д.
Воробель, С. Палівода стар., Д. Хо-
мик, К. Цапик, Р. Кулян, О. Купчик,
І. Кокітка, М. Бахоровська, о. В.
Галуша, М. Притуляк, М. Лавута,
Богус, Р. Сир, Р. Палковський, І.
Діанк, Р. Сорочак, Т. Сендига, Г.
Швагуляк, В. Сушеніцький, Г. Пе-
рков, М. Волянський, П. Кирік, Д.
Добуш, Л. Чупій, П. Урнський,
І. Брыкай, С. Колакович, І. Куль-
ницький, В. Лемішук, Т. Ратков-
ський, З. Сайко, І. Бабак, П. Тра-
І. Денга, Я. Орлівський, Д. За-
гута, І. Бойда, М. Мадель, В. Мадель,
Ю. Гіряк, Г. Сорочак, В. Коблян-
ський, Н. Задерський, М. Редукчи-
ська, А. Мельник, С. Вітик, М. Се-
нтій, І. Бен, Ф. Мельник, А. Пашор-
ка-Гасовська, І. Базиль, М. Гаврилук,
А. Панажук, С. Чорний, Г. Шкоцький,
П. Лавичак, Г. Кравчинський, І. Сподар,
І. Роборський, Н. Бусько, Т. Ла-
шівонич, О. Годованський, С. Небо-
жук, С. Білик, д-р Михайленко (з
Іст Сайда), М. Лев, Н. Іваневич, М.
Гітничий, В. Батюк, С. Мармаш, І.
Гузмачук, М. Бурко, М. Кравчук,
Кельо, Н. Гончарівський, В. Дубик,
А. Пелех, С. Обло, Т. Коростин,
С. П. Капустинський, Г. Бучик,
А. Петришин, С. Струтинський, Вас-
ман Фур Ко, Сошн стор, Ратуш
Корф, Ф. Яблонський, Пухальський,
Р. Рибичський, СС. Леп. Стор (Лом),
Р. Калита, І. Граванік, М. Верби-
нський, В. Крупа, П. Яким, М. Су-
ходольський, М. Болнарчук, М. Ко-
гут, М. Бойко, М. Ярош, Т. Олар,
Р. Романович, М. Шкоцька, „Водо-
мощі Шоденні“, А. Гойк, Г. Олішник,
Г. Степанук, В. Третак, В. Бриз-
кий, П. Темечко, С. Палівода, Ю.Бежик, Л. Маркевич, І. Івахов, І.
Улан, А. Барбер, П. Залоточний, І.
Прощів, Г. Шкоцький, Г. Галак, М. Гар-
ман, Д. Которши, І. Янівський, В.
Пенкур, І. Галушак, В. Форменій,
М. Маковський, о. В. Меренський, Г.
Конет, І. Волянський, Д. Пасадний,
І. Терельський, В. Шустачок, В. Крав-
І. Волянський (стар.), Н. Страл, А.
Махно, Г. Сухарик, С. Сухарик, І.
Бучинський, М. Гаврицький, Р. Си-
І. Третак, Р. Рунік, о. М.
Заларинський, І. Філіпп, Г. Брыкай,
П. Осадчук, Н. Козик, І. Мисляк,
А. Митас, А. Банас, Ф. Пері, Т.
Паш, М. Штохман, П. Гнатяк, В.
Третак, М. Москаль, Д. Токар, І.
Івашко, Т. Сорока 90 ц.; по 50 ц.:
Т. Добуш, С. Савчин, Т. Купчин,
Г. Ютака, О. Коваско, Л. Матвій,
Г. Солояр, М. Топій, Д. Пашула, М.
Савчак, І. Топій, Д. Кітлей, Н. Му-
раш, П. Лемішук, А. Кульницький,
М. Гаврилук, І. Каламак, М. Дула,
С. Кузик, Е. Свудаль, В. Божоник,
Я. Волянський, В. Скоратко, Н. Бу-
картик, А. Клипак, лані А. Вен-
дек, С. Шурепер, В. Венс, М. Яні-
шин, М. Лиска, П. Роборський, Т.
Левинський, Г. Пріма, Г. Мисик, К.
Варієнко, П. Богд, І. Зянько, А.
Григорів, І. Савсін, Н. Пекій; по
25 ц.: Іванішин, Прощів, Алекс. Я.
Василь, М. Попович. Разом \$434.49
з тим, що ще мають донести ко-
ляду. Розходо було \$18.67.

38-тій Відділ ОДВУ в Ембріан, Па.

Колідували члени Відділу. Зложи-
ли: А. Хлеста \$1.50; по \$1: І. Гресь,
Ю. Сивий, Л. Скрабут, П. Андруси-
шин, Т. Грішук, С. Іваніцький, М.
Скрабут, І. Бобак, А. Галабін, Т.
Гусах, Т. Вагуляк, М. Цибалук, Д.
Галабін, Т. Кульницький, о. Е. Ко-
ролинський, І. Строчак, П. Липин, С.
Душківський, П. Карачок, В. Качур,
Т. Воїтечко, В. Пазар, П. Хлеста 75 ц.;
по 50 ц.: А. Сирко, С. Співачевський,
В. Мельничук, А. Скаць, М. Годо-
ванський, М. Керда, С. Войтович, І.
Івашко, В. Костур, Г. Бірній, І. Гесь,
Я. Лисак, М. Пашічак, І. Зазвир-
ський, Т. Судія, Л. Гриневич, Е. Ро-
ман, П. Гадомський, В. Цибак, Д.
Мах, І. Войтович, С. Винарник, І.
Дерен, Н. Ярош, І. Фіш, І. Нова-
ківський, І. Брег, І. Мазур, І. Фі-
рич, 5-тій Від. УРС, С. Гомзак; Н.
Груна 35 ц.; по 25 ц.: М. Лисейко, Т.
Гішак, М. Фук, І. Мельник, І. Ко-
новський, В. Лех, І. Балік, І. Мідя-
новський, В. Белей, Т. Орловський,
І. Гарбінський, Д. Федчик, С. Проко-
пович, Т. Марія, Т. Фізер, А. Кме-
тик, і по 10 ц.: І. Мисик, П. Коваль.
Разом \$45.30. З того признається
\$40 на визвольну боротьбу, а \$5.30
на Рідну Школу.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 5. березня, в год. 12:03

а. т., в Гемонді, Індіана, упо-
коїся у Бозі по довший небуз
член 107. відділу У. Н. Союзу
і бувши член Згоди Братства
в Оуфант, Па.,

ІВАН МАРКОВИЧ.

Покійний походив з села Ко-
тан, повіт Ясло, Західної Укра-
їни.Похорон відбудеться дня 9.
березня в год. 9:30 рано з до-
мю жалоби, 1012 Conkey St.,
Hammond, Ind., до укр. прав.
церкви, а звідтам на цвинтар
Elmwood.Нехай земля прибраної Ві-
чини буде йому пером!

В. Я. П.

Іван Матейчук, секр.

В суді.

— Стільки разів ви були
вже карані, а ось знову стаєте
перед судом і то за крадіж о-
дагу. Чому ви це зробили?— Бо я, прошу світлого су-
ду, хотів бодай раз стати тут
у поряднім одязі...ФАРМИ
НА
ПРОДАЖФАРМИ В ДОЛИНІ РЕД
РІВЕРУ В МІНЕСОТІ.20,000 акрів доброї рілляної, рі-
чної, чорної, масної землі розля-
ється на фарми по 80, 160 і 320 акрів
для поселення поселенням, щоб з-
робити пшеницю, ячмінь, цукрові бу-
раки, картоплі (по 250 бушлів з
акра). Покупця може заробити пер-
шого року \$1000 до \$3500 з наших
фарм. Треба 8000 українських або ін-
ших слов'янських родин. Пишіть до:

WILL RYBASKI,

3705 W. 58 PLACE, CHICAGO, ILL.

По 10. березня пишіть до: E. Grand
Fork, Minnesota. 50-4ПРИБОРИ ДО КРАШЕН-
НЯ ПИСАНКОФарба в по-
рошку, зі старого краю.Всім (8) красок: червона ясна, чер-
вона темна, жовта, помаранчева, зе-
лена ясна, зелена темна, синя і чо-
рна. Ціна за 8 красок \$1.00. Виск щод-
ний і Кістка до писання 25 ц. Кре-
йовий шафран 25 ц.ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ банскі
„Христос Воскрес“ або картки з
формі кніжечок з віршами, ціна за
дозин 60 ц., 50 карток \$1.75, 100
карток \$3.00. Картки в формі кні-
жечок лоскутові, ціна за дозин \$1.00.
Зелене листя до роблення паперових
квіток, грот коштує 75 ц.На кредит або С. О. Д. не пис-
аємо. Замовлення посилайте на а-
дресу:

UKRAINIAN BAZAAR,

170 E. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET,

between 1st and 2nd Avenues,

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до

12. Ввечір від 6 до 8, а в невіді

рано від 10 до 12.

МІРОН ДИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжниць, як далеко видалі

Ньюарком. Вразі потреби теза-
фонуйте до нас. Обслуга ширя
і псалі. — Офіс:

383 MORRIS AVENUE,

cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удиретелкер

заряджа потреби по ціні так

швидко, як \$150. Обслуга
кайкраша.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 4th ST., NEW YORK CITY.

Dignified funerals as low as \$150.

Telephone: Gramercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ

В БРОКН, БРОКЛІН, NEW

YORK І ОКОЛИЦІ

129 EAST 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:

707 PROSPECT AVENUE,

(cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y.

Tel. Melrose 5-6577

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХА-
ТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ

ЧАСОПИС „СВОВОДА“.

ТАРЗАН І ЗАБОРОНЕНЕ МІСТО.

Коли ваша королівська ви-
сокість врятує нам життя, по-
чав Атан Том, „то я відкрю
певні інформації, які вряту-
ють вашу столицю від заги-
белі“. Ці слова не викликали
ніякого страху в короліві
Атки. Бо вона була певна за
свого столицю. Але дотепер
ніхто їй навіть не натякав, що
її столиця може бути знище-
на. Слова Тома викликали в
неї цікавість.„Ану говори, що ти маєш
сказати“, сказала вона Томо-
ві. Том вразився і відтхнув-
ши глибоко він почав говори-
ти: „Сильна ватага білих лю-
дей знаходиться на шляху до
Вашої столиці. Вони хочуть
викрасти, або силою здобути,
великий жемчуг, який має бу-
ти в вашій посіданні. Ця ва-
тага знаходиться під прова-
дом мого завзятого ворога,
Тарзана“.Вислухавши докладно Тома
королівка Атка засміялась. Їй
подобалося оповідання і вона
хотіла перекозатися, на скіль-
ки в цьому правди. Зверта-
ючись до Тома вона промови-
ла: „Добре, я вірю тобі і по-
зволяю вам обою оставатися
на свободі. Та забороняю вхо-
дити в підземелля, де в замках
міститься наша тайна. Також
не вільно вам опускати міста.“Бо за містом знаходяться
наші вороги тоботці. Горе
вам, коли попадете в їх руки”.
З тими словами вона відпра-
вила Тома і Таска. А разом
вона закликала одного з сво-
їх сотників та звеліла йому
створити сильний загін вояків
і переловити Тарзана разом
з його ватагою. „Злови його,